

Barraca de Can Valent 4

Cervelló

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Zona de bosc prop de la carena que separa el terme del de Torrelles
Emplaçament	Bosc de Can Valent
Alçada:	236 m

Coordenades:

Latitud:	41.367267
Longitud:	1.9748172
UTM Est (X):	414261
UTM Nord (Y):	4580036

Classificació

Número de fitxa	08068 - 296
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Popular
Any	XIX - XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Sostre enderrocat
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Xarxa natura 2000
Europea – Atributs inspire:	Natura 2000 – Lloc d'importància comunitària
Número inventari	Codi Wikipedra: 19947
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08067A015000080000AX
Autoria de la fitxa	Nadia Darnoun Torres - Kuanum

Descripció

Barraca feta amb llicorella, una roca metamòrfica de textura laminada, que permet dividir-la en làmines fines i regulars. Aquesta propietat facilita el seu ús en la construcció de murs i estructures de pedra seca, ja que les làmines es poden encaixar amb precisió sense necessitat de morter.

Els murs són de pedres irregulars, més treballats als brancals de la porta.

Formalment, correspon al tipus 'AM': barraca aèria adossada al marge.

De la coberta només en queden les bigues de fusta que li donaven suport i algunes teules àrabs que formarien la teulada.

Té una fornícula (cocó) i també una espitllera raconera.

No es conserva l'entrada ni la coberta més enllà de les bigues.

Està orientada al sud-est.

La porta és del tipus "LP: llinda plana" i està formada per una gran pedra plana recolzada sobre els murs laterals.

Presenta les següents mides:

Interior:

- Parets: Esquerra 257 cm
- Dreta 252 cm
- Fons 200 cm
- Cocó a la paret esquerra 57 x 63 x 68 cm
- Espiell o finestra de la paret del fons 43 x 33 x 94 cm.

Exterior:

- Alçada exterior 198-210 cm
- Porta amplada 210 cm
- Alçada a coberta (bigues de fusta) 198-210 cm.

Observacions:

La llicorella (coneguda en el seu moment com a "terra negra") és la matèria primera de la qual està feta aquesta construcció. És resistent als agents atmosfèrics, la qual cosa la fa molt adequada per a construccions a l'aire lliure, essent també un tipus de pedra molt adequat per al cultiu de la vinya, ja que permet un bon drenatge del sòl i contribueix a augmentar la productivitat i la qualitat de les vinyes.

Història

Cervelló és un territori amb una rica tradició d'ús de la pedra seca, una forma d'arquitectura que es basa en l'encaixament de les pedres sense l'ús de morter, aprofitant el seu propi pes.

Es podria dir que la proliferació d'aquesta tècnica constructiva a la complexa orografia del municipi ha contribuït al seu aprofitament agropecuari i la consegüent configuració del seu paisatge.

L'ús de materials locals, sovint pedres rebutjades dels mateixos camps de conreu, a voltes extreïdes de roques o pedreres properes, juntament amb la construcció manual, ha possibilitat una utilització eficient dels recursos d'aquest territori i la integració harmoniosa amb l'entorn, fins i tot un cop les construccions de pedra seca s'han anat arruïnant per falta d'ús.

La durabilitat d'aquests materials i l'escassa vegetació espontània en el lloc on es van construir aquestes obres d'arquitectura popular han contribuït de manera decisiva a la seva preservació al llarg del temps.

La tècnica de la pedra seca ha donat lloc a una gran varietat de creacions: marges, basses, recers, barraques de vinya i altres elements, contribuint a la diversitat i singularitat del paisatge.

Aquestes construccions estan documentades en zones properes des de la protohistòria; no obstant això, la seva proliferació a Cervelló es pot relacionar amb l'expansió de la viticultura a partir del segle XVIII.

L'ampliació del conreu de la vinya va provocar la necessitat d'obrir nous espais de cultiu, molts dels quals es trobaven en terrenys amb abundància de pedra calcària.

Amb l'augment de la població, aquestes terres van ser posades en producció, generant un excedent de pedra que es va aprofitar per a totes aquestes construccions populars. Les barraques no només es feien servir per a l'emmagatzematge d'eines; també al seu interior es conservava fresc el menjar i la beguda, i resultaven bons refugis per passar la nit, si calgués.

En algunes d'elles perduren elements que es podrien relacionar amb un costum apotropaic de protecció de les persones a les quals aquestes construccions servien d'aixopluc, com podria ser el "caramull", és a dir, la pedra que se situava al capdamunt de la capa de terra que cobria la volta de la barraca.

Bibliografia

COSTA SOLÉ, Roger (2019) «La pedra seca a Catalunya després del reconeixement de la UNESCO». Revista d'etnologia de Catalunya, 2019, Núm. 44, p. 229-236

GAUDIM CERVELLÓ (2022). Gaudim la pedra seca a Cervelló: guia de cabanes de pedra seca a Cervelló. Cervelló: Ajuntament de Cervelló.

Enllaços d'interès:

[Cercador de construccions de pedra seca a Catalunya. Codi: 19947.](#)

